

Παρεμβαίνουσα: Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Acidentes de Trabalho

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Παρέχεται η δυνατότητα από την αιτιολογική σκέψη 16α και το άρθρο 4 της τέταρτης οδηγίας ασφαλίσεως αυτοκινήτων (οδηγία 2000/26/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 2000, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/14/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005), λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των παραγράφων 4, 5 και 8 του εν λόγω άρθρου 4 (το οποίο έχει μεταφερθεί στο πορτογαλικό δίκαιο με το άρθρο 43 του νομοθετικού διατάγματος 522/85, της 31ης Δεκεμβρίου, όπως τροποποιήθηκε με το νομοθετικό διάταγμα 72-Α/2003, της 14ης Απριλίου), για άσκηση αγωγής κατά του αντιπροσώπου ασφαλιστικής εταιρίας, η οποία δεν ασκεί δραστηριότητες στη χώρα όπου ασκείται αγωγή αποζημιώσεως λόγω τροχαίου ατυχήματος, βάσει της υποχρεωτικής ασφαλίσεως της αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινούμενων οχημάτων που συνήφθη σε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, εξαρτάται η εν λόγω δυνατότητα εναγωγής του αντιπροσώπου από τους συγκεκριμένους όρους της συναφείας μεταξύ αυτού και της ασφαλιστικής εταιρίας συμβάσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου (τέταρτη οδηγία ασφάλισης αυτοκινήτων) (ΕΕ L 181, σ. 65).

⁽²⁾ Οδηγία 2005/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τροποποίηση των οδηγιών 72/166/ΕΟΚ, 84/5/ΕΟΚ, 88/357/ΕΟΚ και 90/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία οχημάτων (ΕΕ L 149, σ. 14).

Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-563/15)

(2016/C 016/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin και E. Sanfrutos Cano)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασιλείο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 13 και 15 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών όσον αφορά τους ακόλουθους χώρους τελικής εναποθέσεως απορριμμάτων: Torremolinos (Μάλαγα)· Torrent de S'Estret (Andratx, Μαγιόρκα)· Hoya de la Yegua de Arriba (Yaiza, Λανθαρότε)· Barranco de Butihondo (Pájara, Φουερτεβεντούρα)· La Laguna-Tiscamanita (Tuineje, Φουερτεβεντούρα)· Lomo Blanco (Antigua, Φουερτεβεντούρα)· Montaña de Amagro (Galdar, Γκραν Κανάρια)· Franja Costera de Botija (Galdar, Γκραν Κανάρια)· Cueva Lara (Galdar, Γκραν Κανάρια)· La Colmena (Santiago del Teide, Τενερίφη)· Montaña Los Giles (La Laguna, Τενερίφη)· Las Rosas (Güimar, Τενερίφη)· Barranco de Tejina (Guía de Isora, Τενερίφη)· Llano de Ifara (Granadilla de Abona, Τενερίφη)· Barranco del Carmen (Sta. Cruz de la Palma, Λα Πάλμα)· Barranco Jurado (Tijarafe, Λα Πάλμα)· Montaña Negra (Puntagorda, Λα Πάλμα)· Lomo Alto (Fuencaliente, Λα Πάλμα)· Arure/Llano Grande (Valle Gran Rey, Γκομέρα)· El Palmar — Taguluche (Hermigua, Γκομέρα)· Paraje de Juan Barba (Alajeró, Γκομέρα)· El Altito (Valle Gran Rey, Γκομέρα)· Punta Sardina (Aguilo, Γκομέρα)· Los Llanillos (La Frontera, Ελ Ιέρρο)· Faro de Orchilla (La Frontera, Ελ Ιέρρο)· Montaña del Tesoro (Valverde, Ελ Ιέρρο)· Arbancón· Galve de Sorbe· Hiendelaencina· Tamajón· El Casar· Cardeñosa (Αβίλα)· Miranda de Ebro (Μπούργος)· Poza de la Sal (Μπούργος)· Acebedo (Λεόν)· Bustillo del Páramo (Λεόν)· Cármenes (Λεόν)· Gradefes (Λεόν)· Noceda del Bierzo (Λεόν)· San Millán de los Caballeros (Λεόν)· Santa María del Páramo (Λεόν)· Villaornate y Castro (Λεόν)· Cevico de la Torre (Παλένσια)· Palencia (Παλένσια)· Ahigal de los Aceiteros (Σαλαμάνκα)· Alaraz (Σαλαμάνκα)· Calvarrasa de Abajo (Σαλαμάνκα)· Hinojosa de Duero (Σαλαμάνκα)· Machacón (Σαλαμάνκα)· Palaciosrubios (Σαλαμάνκα)· Peñaranda de Bracamonte (Σαλαμάνκα)· Salmoral (Σαλαμάνκα)· Tordillos (Σαλαμάνκα)· Basardilla (Σεγόβια)· Cabezuela (Σεγόβια)· Almaraz del Duero (Zamora), Cañizal (Zamora)· Casaseca de las Chanas (Zamora)· La Serratilla (Abanilla)· Las Rellanas (Santomera) και El Labradorcico (Águilas)

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Παράβαση του άρθρου 13 της οδηγίας:

Το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/98 ορίζει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η διαχείριση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον. Οι πληροφορίες τις οποίες διαθέτει η Επιτροπή επιβεβαιώνουν ότι, κατά την ημερομηνία εκδόσεως της συμπληρωματικής αιτιολογημένης γνώμης, 61 παράνομοι χώροι τελικής εναποθέσεως απορριμμάτων δεν είχαν ακόμη ούτε σφραγισθεί ούτε διευθετηθεί. Η ύπαρξη της καταστάσεως αυτής επί μακρόν είχε ως αναπόφευκτη συνέπεια τη σημαντική υποβάθμιση του περιβάλλοντος. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, όσον αφορά καθέναν από τους εν λόγω χώρους τελικής εναποθέσεως απορριμμάτων, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/98.

2. Παράβαση του άρθρου 15 της οδηγίας:

Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 15 της οδηγίας 2008/98 επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε οργανισμό ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή μέσω διακανονισμού με δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό συλλογής αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13 της ίδιας οδηγίας. Από την παράλειψη σφραγίσεως και διευθετήσεως των 61 χώρων τελικής εναποθέσεως απορριμμάτων η Επιτροπή συνάγει το συμπέρασμα ότι οι ισπανικές αρχές δεν έλαβαν όλα τα απαιτούμενα από την προαναφερθείσα διάταξη μέτρα, καθόσον επί μακρόν οι συγκεκριμένες αρχές δεν απαγόρευσαν την παράνομη ρίψη απορριμμάτων στους εν λόγω χώρους τελικής εναποθέσεως απορριμμάτων και, ως εκ τούτου, δεν διασφάλισαν τη σύμφωνη με τα προβλεπόμενα στο εν λόγω άρθρο επεξεργασία των απορριμμάτων.

(¹) EE L 312, σ. 3.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Νοεμβρίου 2015 η SV Capital ΟΥ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-660/14, SV Capital ΟΥ κατά Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (EAT)

(Υπόθεση C-577/15 P)

(2016/C 016/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: SV Capital ΟΥ (εκπρόσωπος: M. Greinoman, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρτήσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-660/14, καθόσον με αυτήν (1) κρίθηκε ότι η προσφυγή κατά της αποφάσεως C 2013 002 της EAT είναι απαράδεκτη, (2) ακυρώθηκε η απόφαση 2014-C1-02 του συμβουλίου προσφυγών των ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών, της 14ης Ιουλίου 2014, κατόπιν εξετάσεως του παραδεκτού της προσφυγής της αναιρεσείουσας και (3) κρίθηκε ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα·

— να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·

— να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα της αναιρέσεως και να αποφανθεί ότι η παρεμβαίνουσα φέρει τα έξοδά της.